

La humanitat

Any II : Núm. 315
Barcelona, dissabte, 12 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Les coses que diu el senyor Ventosa

La forma de Govern és, encara, indiferent a la Lliga

Un diari regionalista publica el següent entrefilet:

"La nostra actuació és la de sempre. Tots els partits han rectificat; nosaltres, no. Fa anys que jo deia en una conferència que la forma de govern era una cosa accidental. I ara ho repetiria. Jo, acceptant un mandat imperatiu del partit, vaig formar part d'un govern, i ho vaig fer sota condició de dues exigències que foren acceptades i complides: el reconeixement de la personalitat de Catalunya i l'obligació d'aquell govern de fer unes eleccions absolutament sinceres, en què el poble pogués manifestar la seva voluntat. L'endemà mateix d'aquelles eleccions, jo defensava al govern el dret del poble que s'havia manifestat inequívocament, i així fou possible que vingués la República sense vessament de sang, aquesta República amb la qual nosaltres col·laborarem i a la qual defensarem.

Joan Ventosa i Calvell."

Aquestes manifestacions de l'ex-ministre de la corona ens suggereixen uns lleugers comentaris.

"La nostra actuació d'ara és la de sempre. Tots els partits han rectificat; nosaltres, no". Heus ací una veritat com un temple, la que diu el senyor Ventosa. La Lliga és avui la mateixa d'abans. Els seus procediments són els mateixos. L'oportunisme, la defensa d'interessos materials, l'ajupiment davant del Poder, constitueixen

avui, com ahir, el seu ideari. Té raó, doncs, el senyor Ventosa.

"Fa anys que jo deia, en una conferència, que la forma de govern era una cosa accidental. I ara ho repetixo". Més clar ja no pot ésser. Si sorgís algun nucli insensat que volgués restaurar el Borbó, i la Lliga veiés alguna possibilitat de reeixir, recolzaria el moviment. Cal que això ho recordin tots els republicans catalans.

"Jo, acceptant un mandat del partit, vaig formar part d'un govern, i ho vaig fer sota la condició que es fes reconeixement de la personalitat de Catalunya..." En primer lloc, fou ministre diverses vegades, i aquesta exigència ningú no sap que hagués estat feta. I si ho fou, cal reconèixer que l'èxit fou esclatant. Catalunya no va aconseguir res del pas del senyor Ventosa pels ministeris. Recordar-ho ara constitueix un cas de gosadia extraordinària.

"L'endemà mateix de les eleccions jo defensava al govern el dret del poble que s'havia manifestat inequívocament, i així fou possible que vingués la República sense vessament de sang, aquesta República amb la qual nosaltres col·laborarem i a la qual defensarem". Ja no es pot arribar més enllà. Potser resultarà que la República va portar-la el senyor Ventosa i la seva trista comparsa. Creiem que tot català que senti els ideals de pàtria i de república comprendrà fins a quin punt es térbol aquest procedir de la Lliga.

DESCOBRIMENTS DE L'ESTADÍSTICA

Barcelona és la capital on es casa més gent i una de les que més fumen

Ha estat publicat l'Anuari Estadístic d'Espanya, corresponent a l'any 1930, editat per la Direcció General de l'Institut Geogràfic i Estadístic. Del mateix se'n desprenen curioses constatacions.

Burgos és la ciutat més freda d'Espanya, i Sevilla la més calorosa. Bilbao és allà on plou més i Almeria on plou menys.

Lleida és allà on neixen menys criatures (173 per 1.000) i Zamora allà on en neixen més (391 per 1.000).

Burgos és la província que registra més defuncions i Palència és la capital on es mor més gent (308 per 1.000). La més afortunada en aquest sentit és Lleida (14 per 1.000).

Barcelona bat el rècord dels casaments. Heus ací una condició que ignoràvem.

Les capitals on es menja més carn són Osca i León i on menys consum se'n fa són Oviedo, Múrcia i Almeria.

Les províncies que fumen més són Guipúscoa, Biscaia, Barcelona, Girona, Sevilla, Màlaga, Huelva, Còrdova i València. Les que llancen menys fum

UN RECORD D'ELECCIONS I DESPESSES ELECTORALS

A Alemanya s'han despeses setanta-tres milions de marcs en un any per eleccions

Berlín. — L'any 1932 haurà estat a Alemanya un any rècord des del punt de vista de les eleccions celebrades i de les despeses ocasionades per les mateixes.

Des de principi d'any han tingut lloc 13 grans consultes electorals (sense contar les eleccions municipals). Han costat als contribuents alemanys 73 milions de marcs, o sia més d'un marc per habitant.

Els dos escrutinis de l'elecció presidencial han estat bastant més cars. La votació del 13 de març costà 32 milions de marcs, i la del 10 d'abril, 22 milions. Les eleccions al Reichstag del 31 de juliol valeren 7.236.000 marcs, i les de diumenge passat, 5.800.000 marcs.

Són les de Lugo, Orense, Zamora, Sòria i Guadalajara.

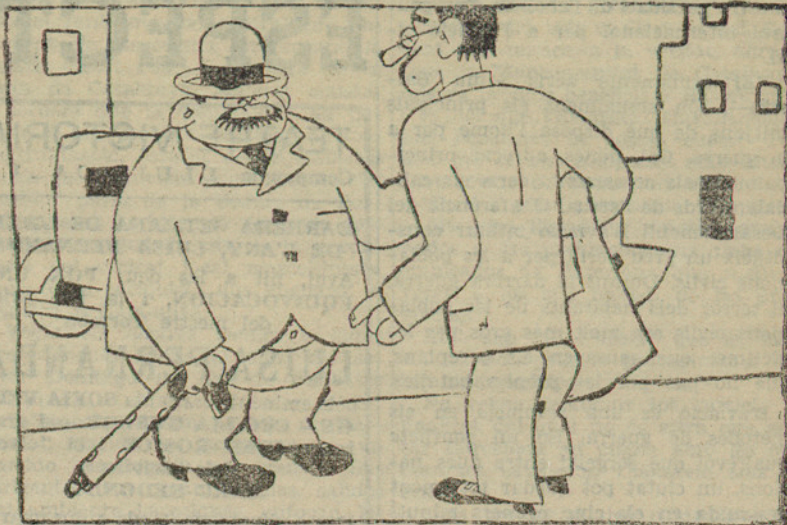
L'Ajuntament de Barcelona és el que cobra més als seus administrats (93'50 pessetes per any i per persona). El que menys cobra és el de Lugo, que cobra tan sols 10'40 pessetes.

Un mendicant que preténia fer-se passar pel malaguanyat Georges Guynemer

Alger. — El tribunal de Bougie ha condemnat Etienne Fried a quatre mesos de presó per mendicitat.

El condemnat, que parla vint idiomes i ha treballat en tots els països del món, ha intentat fer-se passar per Guynemer. Havent demanat ésser atès confidencialment pel president del tribunal, ha declarat a qui l'interpellava que s'anomenava Georges Guynemer. Per tal d'explicar el seu silenci, ha dit que havia estat privat de l'ús de la paraula durant molt de temps de resultes d'una ferida que es féu en caure de l'avió.

Fried té una cicatriu que li va de la cintura al coll.

—Ha llegit que a Ginebra hi ha hagut dotze morts i seixanta-cinc ferits?
—Ah! Ha començat ja la conferència del desarmament?

EL CRIM DE GRACIA

Qui són els criminals?. — Sembla que la policia segueix una altra pista per a la detenció dels autors. — Ha ingressat incomunicat a la presó Francesc Pasqual

ELS TREBALLS DEL JUTJAT

Aquesta matinalada ha estat traslladada als calabossos del Jutjat de guàrdia el detingut Francesc Pascual Ferrater, al qual es considerava com inductor del robatori i assassinat comès al carrer de Salinas, de Gràcia.

El jutge de guàrdia ordenà immediatament que el detingut ingressés rigorosament incomunicat i quedés a disposició del jutjat corresponent.

Aquest matí, el jutge senyor Altés, que és el qui entén en aquest afer, ha pres declaració al detingut. Ha estat una declaració molt extensa puix que ha durat des d'un quart d'una fins a un quart de dues, aproximadament.

La reserva que es guarda sobre la declaració del detingut és absoluta i ens ha estat impossible d'obtenir-ne la més petita referència tant per part del jutge instructor com del personal a les seves ordres.

RECONSTITUENT LA VIDA DEL SUPOSAT "SANTERO"

Sembla que ha estat descartada la primera afirmació de què el detingut Francesc Pascual fos l'inductor del robatori comès a la casa de la víctima del carrer de Salinas.

Segons hem pogut esbrinar, el succeït és que el Pascual Ferrater va parlar amb uns individus en un bar del barri xinès. Un seu amic li indicà la necessitat d'obtenir diners i que aleshores l'aviu detingut li indicà que al carrer de Salinas vivia una dona que es dedicava a fer préstec amb un mòdic interès.

En aquesta conversa intervingien diverses persones que avui han rebut una citació del Jutjat perquè el dilluns compareguin al Jutjat i entre elles s'hi troba un cirabotes que és el qui prestava serveis a l'establiment on tenia lloc l'esmentada conversa.

LA RELACIO AMB ELS SUPOSATS ACTUALS AUTORS

En una taula propera a la que tenia lloc la conversa esmentada anteriorment, hi selen els dos individus que avui ha cercat la policia i que han estat donats, des del primer moment, com els autors del robatori i de l'assassinat.

Aquests individus són coneguts al barri xinès com a professionals dels delictes contra la propietat i és públic entre diversos concurrents a l'esmentat barri que ells es gloriegen d'haver comès diverses malfetes, entre elles el robatori en un estanc del carrer Pelayo.

Aquests subjectes sempre acostumaven portar una pistola "Star", i si bé tenien la fama de professionals del robatori, entre els individus concurrents a les tavernes del barri xinès no se'ls considerava com a propòsit per a cometre delictes de sang.

El fet que els dos suposats autors haguessin estat en la taula del costat a la que el Pascual va tenir la conversa, és potser el motiu que podria

fer suposar, en un principi, que els dos esmentats subjectes fossin els autors.

COM TREBALLAVEN ELS DOS DETINGUTS

Entre la gent professional del robatori que es pot trobar al barri xinès, els dos acusats actualment són prou coneguts ja que no s'amagaven de la seva vida i tampoc dels resultats beneficelsos que podien obtenir amb els actes il·licits que cometien.

Ara bé, alguns dels individus amb els quals hem parlat, ens han assegurat que ells mai no havien vist que entre les eines que portaven els detinguts hi hagués cap llima.

Portaven, això sí, unes palanquetes i altres eines, però no la llima amb la qual se suposa que fou comesa alguna de les ferides que presentava la víctima.

I aquest extrem és ben interessant, donat que entre la gent que viu al marge de la llei, els costums dels uns i dels altres són força coneguts, i ells poden facilitar aquestes dades que nosaltres hem anat a cercar.

CERCANT EL SUAREZ

La policia treballa activament per tal de trobar el Suárez, que és l'individu que falta detenir dels suposats encartats de moment en aquest afer.

Segons referències que tenim, s'ha rebut la confiança que el Suárez, mancat de recursos, va tornar a Barcelona quan fou detingut el seu company, i aleshores algú va facilitar-li diners amb els quals pogué tornar a marxar.

La policia ha sortit en direcció a una població determinada, on es creu que aquell resideix, pel tal de veure si pot capturar-lo.

LA POLICIA ENCARA NO HA DONAT COMPTE DELS SEUS TREBALLS AL JUTJAT

Segons sembla, fins el moment present la policia s'ha limitat a posar a disposició del Jutjat el Francesc Pascual Ferrater, (a "El rus", amb un senzill ofici, però sense trametre cap atestat que doni compte de les diligències que s'han efectuat fins la data.

En conseqüència, el Jutjat no té coneixement oficial de les greus sospites que recauen sobre el Suárez i el Guerrero.

Per tant, el Jutjat ha de limitar la seva actuació a les referències que li doni el Pascual i ha citat per al dilluns, segons ens han confirmat alguns dels citats, diverses persones, entre elles l'amo de la casa on treballava el Pascual Ferrater.

NOVES ORIENTACIONS

El motiu que la policia no hagi enviat l'atestat al Jutjat, confirma la sospita que el reporter té de què, en realitat, no siguin els autors del crim els individus sobre els quals fins ara han recaigut les sospites.

Unes determinades converses que hem pogut sorprendre a la Prefectura

de policia, vénen a ajudar la nostra hipòtesi. Sembla que avui es fan actives diligències en altres sentits determinats, encaminades per tal d'escatir algunes intervencions que podrien resultar en aquest afer.

Ha sortit a relleu el nom d'un individu al qual se'l coneix amb el nom de "Francesc".

De moment, la nostra tasca informativa ha de quedar supeditada a col·laborar amb l'acció de la justícia, i el temor que puguem ésser perjudicials a aquesta tasca amb les nostres informacions, ens fa posar punt final per avui a aquestes ratlles, tot i dignificant la nostra esperança que no es deixarà per fer cap esforç fins al total aclarament d'aquest repugnant crim, que avui per avui, podem dir que no ha estat encara desxifrat.

La volta al món de l'hidroavió alemany de Von Gronau

Friedrichshaven, 12. — Amb el seu amaratge a les tranquil·les aigües del llac de Constança, l'hidroavió dels alemanys Von Gronau cap d'aboard), Johan Von Roth segon pilot), Hack (mecànic) i Albrecht (radiotelegrafista), ha acabat la volta al món començada el 22 de juliol darrer.

L'esmentat aparell sortí de la illa alemanya de Sylt (mar del Nord) el dia 22 de juliol de l'any actual.

El vol s'inicià a les 11 del matí, i a les 19'55 amarava feliçment a Seydisfjord, a l'est d'Islàndia. No pogué volar directament fins Reikjavik, capital de la illa, per haver-li mancat gasolina, però una vegada es va aprovisionar, va prosseguir el viatge amaran després en aquell port.

Des d'Islàndia volà fins Groenlàndia, des d'aquí fins la península del Labrador, i des d'aquesta envers Xicago on arribà el 2 d'agost.

Una vegada a Xicago, Von Gronau decidí continuar el vol per a donar la volta al món.

El 26 d'agost arribà l'hidro a les illes Aleutianes; el 4 de setembre arribà a Tokio, on perllongà la seva estada fins el dia 17.

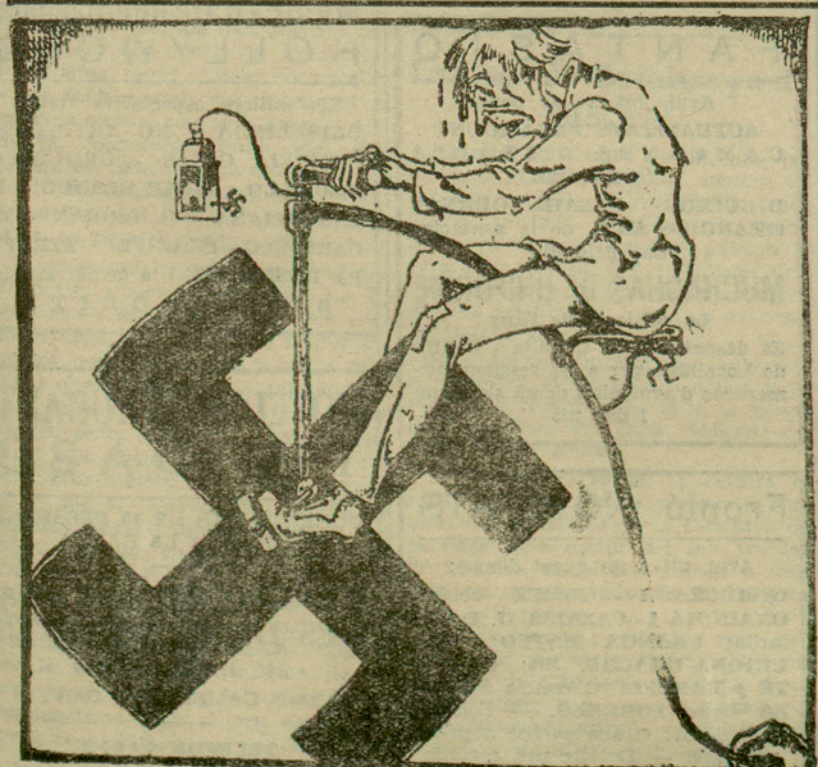
Reanuscà el viatge, i el 27 de setembre arribà a Manila després de fer escales a Xangai i a Hong-Kong.

Descansà alguns dies a les Filipines i reaprenyé el vol de circumvalació del globus.

Trobant-se volant sobre el Golf de Birmània, un dels motors s'avarià i el Dornier va tenir de descendre sobre una mar molt agitada. Demanà socors per ràdio i el 10 d'octubre fou recollit pel vaixell anglès "Karagola", que el remolcà fins Rangoon.

Reparada l'avaria, l'hidro prosseguí el viatge de retorn a Alemanya el 14 d'octubre.

Després de successives escales, arribà a Roma el 4 de novembre i el 11 amarava a Gènova des d'on efectuà el darrer salt, per anar a posar-se al llac de Constança, front a Alterheira, on radiquen els grans establiments Dornier.

El nou vehicle d'Alemanya...